

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 47 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Maja 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5894

Leo Olaf Bittner, trgovac i Franz Neff, inžinjer, München.

Zavrtački osigurač.

Prijava od 1. jula 1927.

Važi od 1. aprila 1928.

Poznato je da se zavrtački osigurači mogu izravnati navrtanjem istorodnih navrtka ili navrtanjem tankih, elastičnih, izlozanih čeličnih limova — koji mogu imati razne konstrukcije i oblike — preko normalne navrtke.

Svi ovi osigurači pak nepotpuno ispunjuju svoj zadatak i to samo onda ako je reč o osiguračima, koji ili stoje u mjeru ili su izloženi samo malim potresima. Čim se pak radi o spojevima, koji su izloženi jakim potresima, na pr. kod vozila i t. d. — današnji osigurači su nedovoljni. Razlog je ovome, što svi osigurači ne odgovaraju sigurnosti, koja se od njih traži odnosno kreštanja zavrtnja i čvrstoće odn. naprezanja materijala.

Nov osigurač je bolji, jer može slediti uvek kreštanju zavrtnja a da ne naslapi kakvo značno naprezanje materijala. Ovim se postiže to, da se ovaj osigurač može upotrebiti kao normalna navrtka.

Ovo se postiže elastičnom uzengijom, t. j. kracima, koji su pomoću kraćeg sedlastog dela uzengija elastično spojeni i imaju rupe za zavrtnje, čije se ose međusobno poklapaju ili su rupe razmaknuto postavljene.

U sl. 1, 2, 3 i 4 pokazan je takav osigurač kao primer.

U uzengiji oblika U, koja je vezana sedlom i snabdevena paralelnim gornjim i donjim kracima, načinjeni su otvor i za zavrtnje. Ovi otvor su osovinski paralelni ali razmaknuti jedan prema drugom kao što se vidi sa sl. 4. Ako se ova gipka navrtka ušrafi na zavrtač za osiguranje, onda spojno sedlo dobija izvestan napon i time silu opruge. Ako se usled potresa zavrtnja pojave reakcije na osigurač, onda se ovaj neće razlabaviti usled sile opruge, koja se javlja pomeranjem zavrtačkih rupa u kracima, već će bili sve čvršći. Uprkos tome pak pravilno odvrtanje zavrtnja ostaje i dalje mogućno, pošto je ceo osigurač elastičan po sebi.

Patentni zahtevi:

1. Zavrtački osigurač, naznačen time, što se isti sastoji iz jednog spojnog sedlastog dela sa naležućim kracima, koji leže odozgo, i koji imaju osovinski paralelno razmaknute rupe za zavrtnje, tako da pri navrtanju osigurača postaju u spojnom sedlu uzengije naprezanja i time sile opruge (federiranja).

2. Zavrtački osigurač po zahtevu 1, naznačen time, što je užengije oblika U ima paralelne gornje i donje naležuće krake.

Fig. 1

Schnitt A-B

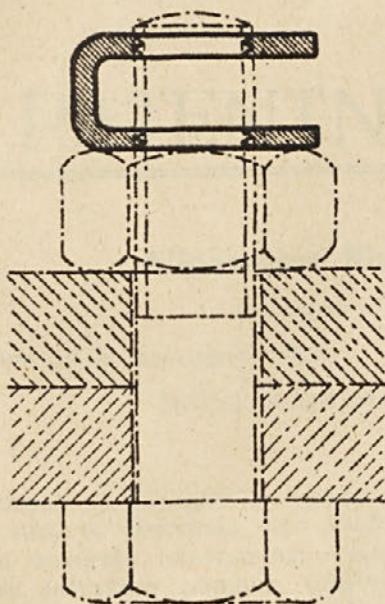

Fig. 2

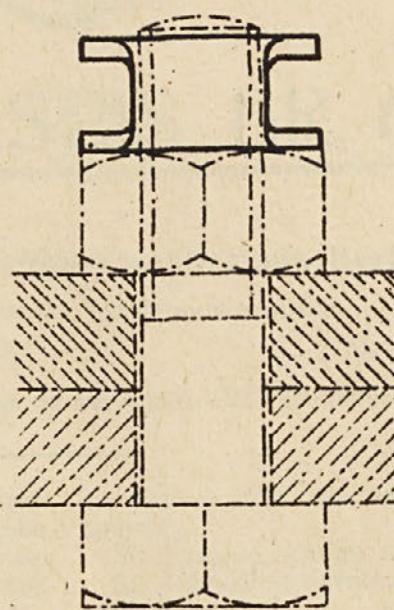

Fig. 3

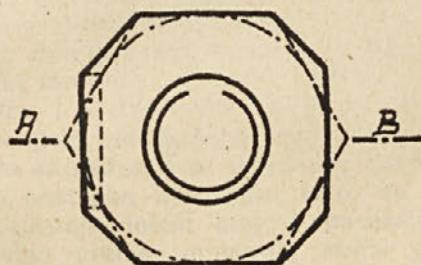

Fig. 4

